

תלמודו בידו

דף יט עמוד א

א] האם מותר להטביל כלי טמא בבין השמשות, ומדוע ?

ב] באיזה אופן נחלקו תנאים אם מוחים במטביל כלי בבין השמשות ?

ג] האם ובאיזה אופן מטבילים כלים לחומרא בעלמא ביום טוב ?

ד] האם מקריבים ביום טוב עולת ראייה, שלמי חגיגה ושמחה ?

א] בערב יום טוב: אסור. מפני שהוא ספק יום טוב, ואסור להטביל כלים ביום טוב. ביום חול: יש למחות בו. שהמטביל כלי בין השמשות בודאי דעתו להשתמש בו מיד, ומספק יש להמתין [לתרומה וקדשים] עד הערב שמש למחרת.

ב] תלמידים: כשאוחז כלי בידו ורץ בבין השמשות להטבילו. לחכמים אין מוחים בו, שריצתו מוכיחה שיודע שטבילה צריכה הערב שמש. לר"ש שזורי מוחים בו. שמא רץ מחמת טרדת מלאכתו, וישתמש בכלי מיד. **רבא:** כשבא לשאול על כלי אחר שנטמא בשרץ פחות מכעדשה האם נטמא בכך. לר"ש שזורי מוחים בו כשמטביל כלי בין השמשות. שכשם שאינו יודע ששרץ אינו מטמא בשיעור זה, כך אינו יודע את ההלכה של הערב שמש. לחכמים תולים שיודע דין הערב שמש, כיון שהוא מפורש בתורה.

ג] 1. הטביל כליו לשם דריכת זיתים ונמלך להשתמש בהם לדריכת ענבים, ורוצה להחמיר ולהטבילם שוב לשם כך. מטבילם ביום טוב, שאין בזה תיקון כלי. **2. הטביל כליו על דעת לאכול פסחו בחבורה זו, ונמלך לאכול בחבורה אחרת.**

ד] ראייה: לבית שמאי אין מקריבים, שאין בה אכילה. לבית הלל מקריבים, שנאמר לה' חגיגה ושמחה: מקריבים, לפי שיש בהם אכילת אדם, והם חובת היום. ואף שיכול להקריבם כל שבעה, חוששים שמא יאנס ולא יקריבם בשאר הימים.